

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 809/2025
11.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Радован Ловчанин, адвокат из ..., против тужене Општине Ириг, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1499/24 од 21.11.2024. године, у седници одржаној 11.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1499/24 од 21.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1499/24 од 21.11.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 143/22 од 12.07.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужена је обавезана да тужилци на име неисплаћене накнаде за рад у својству председника комисије за комасацију у КО ..., за период од марта 2019. године закључно са јулом 2020. године, исплати укупно 135.000,00 динара, у појединачним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужила тражила да се тужена обавезе да јој на име неисплаћене накнаде за рад у својству председника Комисије за комасацију у КО ..., за период од марта 2019. године закључно са априлом 2021. године, исплати укупно 891.667,00 динара, у појединачним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 226.967,50 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1499/24 од 21.11.2024. године, ставом првим изреке, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у одбијајућем делу захтева за исплату накнаде за рад за период од 01.12.2020. године до 20.04.2021. године и делу одлуке о накнади трошкова парничног поступка и предмет у том делу враћен је првостепеном суду на поновно суђење. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужиле у преосталом делу и потврђена првостепена пресуда у преосталом одбијајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (става другог изреке) тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Тужена је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“, бр.72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном правноснажном пресудом је исплата накнаде за рад у својству председника комисије за комасацију. О овом праву тужиле судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој правној ствари. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став да право на плату за послове за које је тужила засновала радни однос и за чије обављање у току радног времена јој је плата исплаћена искључује право тужиле на накнаду за рад за оне активности које је она као председник комисије за комасацију обављала у току радног времена радним данима, што је у складу са праксом Врховног суда по овом питању, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 03.03.2022. године, а поднеском од 14.11.2023. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 310.000,00 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиље није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић